

PRZESTWORNÝ (2) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N przestworny (1). ◊ [f N przestwornã.] ◊ n [N przestworn(e).] ◊ A przestworn(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Wielki, szeroki; spatiosus PolAnt; amplius, capax, diffusus, laxis Cn (1)* : Fronto, Który przestworne czoło ma. *Mącz 137c*; [Et tremit effeto corpore laxa {(przełthworna)} cutis. *Glosy III nr 24/1; Volck Vvv v*].

[Przen:

Frazy: »przełthworna jest droga«: Wchodźcie ciałną brámą Abowięmci feroká [!] ielł bráma i przełthworná droga [*spatiosa via*] którą zawodźi na łtracęnié *MurzNT Matth 7/13*.

»przełthworne jest samnienie«: bo nam tego więcey potrzeba [...]/ abychmy vstawicźnie w łobie obaczali wielką wielmoźność a dołtoyność iego/ aby nie tak przełthworne było łamnienie nałze/ ale boiazliwe prze vznanie fwięte⁸⁰ imienia Pańskiego *RejKat 98.*]

2. *Donośny, dźwięczny, dobitny, wyraźny (1)* :

Wyrażenie: »przełthworny głoś« (1): *Arguta vox, Głośny á przełthworny głoś Mącz 16a*.

Szereg: »głośny a przełthworny« (1): *Mącz 16a cf Wyrażenie*.

Synonimy: 1. *przełthworny, przełthworny, rozciagniony, szeroki, wielki*; 2. *głośny*.

Cf NIEPRZESTWORNÝ